

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XIX. Hortatio ut maximam partem orbis terrarum sequi velint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

μανία. ἐπειδὲν δέως τοίνυν καὶ τέτω πῷ μέρει
τὸν διάνθειαν εἰχόρωσιν. ὡς δὴ καὶ τὸ πλεῖστον
αἵτης πλανωμένης τὸν πεσπικτόνης ἐπανορ-
θίσεως, πῷ αὐτῷ ἔτει δεύτερον τὸ Πάσχα Ἐπι-
τελέν. πότε χάριν τέτοις ἐπόμεθα, εἰς δικῆν
πλάνων νοσῶν αἱμολόγησαι δεύτερον γὰρ πῷ ἐν
ἐπανορθώσει τὸ ποτε ποιεῖν αὐτοῦ μέμεθα. αὖτε εἰ
κατατακτήσῃ πρός τοι τὴν ἡμέραν
ἀρχοντεῖσην γένεται σταύρος γένεται εὐχῆς ἔχειν
πατέτε, οὐ μισθιστὸν καθαρέον τὸν ἡμέρας
νυχτὸς κοινωνῶν δοκεῖν αὐτῷ πάρα πολὺ ἔθετο παγ-
κακῶν. προστέτοις κακεῖνον πάρεστι σωματίου,
οὐ ποτὲ τοικατώ περιγιαντὸν τοιαύτην ἡρο-
κίαν εἰστὶν διαφονίαν δέχεν, ἐστιν αἴσιον.
μιαν δέορτην τὴν τῆς ἡμέρας ἐλαύθερίας
ημέραν, τετέστητην τὸν διάγωτάτην πάθει, ὀημέ-
τερον παρέδωκε Σωτὴρ. καὶ μίαν εἶναι τὴν κα-
θολικῶν αὐτὸν κακολογίαν βεβελήσαι. οὐδὲ εἰ καὶ
ταμάλιστας πολλάκις διαφορές τόπως τὰ
μητρόπολις, αὖτε ὅμως ἐν πνεύματι, τελέσει
τῷ θείῳ βελήματι, θάλπεσαι. λογισάσθω δι'
τῆς ὑμετέρας ὁσιότητον ωραῖον, ὅπως
εἰδεῖν τε καὶ ἀπειπεῖς, καὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας
ἔτερος μὴρ ταῖς ιπτέσιαις χολάζειν, ἔτερος δὲ
συμποσία συντελέν. καὶ μή τας τὸ Πάσχα ἡ-
μέρας, αὖτε μὴρ δὲν ἔσταις καὶ αἰέσεον ἔξε-
ταξεῖς αὖτες δὲ ταῖς ὠειρμέναις ἐκδεδόδε-
ιτέσιαις διατέτο γεννητὴν τῆς πεσπικτόνης ἐπα-
νορθώσεως τυχεῖν, ἐπειδὲ μίαν διατύπωσιν
προστέτοι δεῖται πρόνοια βελεῖσαι, ὡς ἔλεγον
ἀπαντήγεματος πειρατῶν.

A in hac quidem parte veritatem ipsam
perspiciunt: adeo ut à convenienti emendatione longissimè aberrantes, uno
codémque anno duo Paschata celebrent. Quid ergo est cur istos sequamur,
quos constat gravissimo erroris morbo
laborare? Nam uno codémque anno
geminum Pascha facere, nunquam pro-
fectò sustinebimus. Verum etiamsi que
dixi minimè suppeterent, vestra tamen
solertia est, id curare omnibus modis
atque optare, ne sanctitas animarum ve-
strarum, in ullius rei similitudine cum
nequissimorum hominum moribus so-
ciari & commisceri videatur. Illud præ-
terea considerandum est, nefas esse ut
in tanti momenti negotio & in hujus-
modi religionis solemnitate, dissensio
reperiatur. Unum enim libertatis no-
stræ festum diem, hoc est, diem sacra-
tissimæ Passionis, Servator noster nobis
reliquit, unâmque esse voluit Catholicam Ecclesiam. Cujus membra licet
variis locis dispersa sint, uno tamen Spi-
ritu, Dei scilicet voluntate, foventur.
Considereret, quofo, Vestra Sanctitatis
solertia, quam grave sit & indecorum,
iisdem diebus alios quidem jejunis in-
tentos esse, alios vero convivia cele-
brare: & post dies Pascha, alios quidem
in festivitatibus & animorum remisio-
ne verlari, alios vero definitis vacare je-
juniis. Hoc itaque convenienti emen-
datione corrigi, & ad unam candémque
formam redigi, divina vult Providen-
tia, quemadmodum omnes meo qui-
dem judicio intelligitis.

CAPUT XIX.

*Hortatio ut maximam partem orbis terrarum
sequi velint.*

D Roinde cùm hoc ita emendari o-
porteret, ut nihil nobis commune
esset cum illorū Domini interfectorū
& paricidarū consuetudine; cùmque hic ordo decentissimus sit,
quem omnes tam Occidentalium
quam Meridianarum & Septentrionalium
orbis partium Ecclesiæ, ac non
nullæ quoque Orientalium servant: id
circò id æquum rectumque esse omnes
judicaverunt, quod & vobis placitum
esse lopondi, ut scilicet quod
in urbe Roma perque omnem Italiā,
Africā, Aegyptū; per Hispaniā,
Gallias, Britaniā, Libias;
per universam Achaianā; per Asianā
Qqq iii

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Παραποτεῖς ακολούθει μάλιστα πλείστη τῆς οἰκου-
μένης μέρει.

O θεον ἐπειδὴν ταῦτα ἔτις ἐπανορθέωδει
προσπικειν, ὡς μιδὲν μή τὸ Τέλον πατεσσού-
ντα τε κυριολογόνων ἐπεινῶν ἔθνους εἶναι κοι-
νον. εἰ δὲ ταῦτα εὐπρεπῆς, τὸν πάταγον αἰτῶν δυ-
νατὸν τε καὶ μετριμένων δέξιων τῆς οἰκου-
μένης μερῶν προσαφυλάττεσσιν ἐκκλησίαι, καὶ
λινεῖστον καὶ τὴν εὐθαντόπων τέτοιον ἐπὶ τοῦ
παρεῖλος καλῶς ἔχειν ἀπαντες ἥγησαντο.
καί αὐτοὶ δὲ τὴν ἡμέραν αὐγῆναί δέρσειν ὑ-
περχόμενοι ὅπερ δὲ αὐτὸν τὸ Τέλον Ρωμαίων
πολυτελεῖ Αφεντεῖ, Γαλατίαν τε ἀπασαν,
Αγυπτίαν, Σπανίαν, Γαλλίας, Βρετανίας,

& Ponticam Diocesim; per Ciliciam deniq; concordi sententia observatur, id vestra quoq; prudentia libentib; animis amplectatur. Illud nimurum attendens, non modo majorem esse numerum Ecclesiarum in locis supra memoratis, verum etiam aquissimum esse, ut omnes in commune id velint, quod stricta ratio exigere videtur; nec ullam cum Iudeorum perjurio societatem habere. Atque ut summatum ac breviter dicam, placuit communione omnium iudicio, ut sanctissima Paschæ festivitas uno eodemq; die celebraretur. Neq; enim decet in tanta sanctitate aliquam esse dissonantiam: præstatque eam sequi sententiam, in qua nulla est alieni erroris scelerisque societas atque communio.

B

οὐκέτη πάντας ὁσιώτατόν εἰς βελεῖς, οὐκέτη
οὐδὲ κρίνεται λόγῳ απάντει δοκεῖ, κακόδειμον
μή της Ιεράνων Θυμορκίας ἔχειν κονικόν
ιαντὸν κεφαλαιωδέερεν σωτόμας, οὐκέτη
κοινὴ πάντων ἡρεσεὶς κρίσει, τὴν αἵματατην
Πάρος εόρτην μιᾶς καὶ τῇ αὐτῇ ήμερα σωτηρίᾳ.
εδέ γδ πρέπει ἐν τοσαύτῃ αγιτήν
ναὶ πναδιαφοράν κατάλινον, περδίγητη
μηταύτη.

САРУТ XX.

Hortatio ut omnes decretis Synodi assentiantur.

Quae cùm ita sint, celestem gratiam & planè divinum mandatum libenter suscipite. Quidquid enim in sanctis Episcoporum conciliis geritur, id omne ad divinam referendum est voluntatem. Quamobrem ubi ea quæ gesta sunt dilectis fratribus nostris intimaveritis, supradictam rationem & sanctissimi diei observantiam suscipere & constitutere debetis; ut cùm in dilectionis vestra conspectum jampridem à me desideratum venero, uno codémque vobis cum die sanctam festivitatem peragere possim; utque de omnibus unà vobis cum gaudeam, cernens diaboli crudelitatem divinâ potentiatâ nobis operam navantibus esse sublatam; florente ubique terrarum vestra fide, & pace atque concordia. Deus vos servat fratres carissimi. Hanc epistolam Imperator codem exemplo scriptam, in omnes provincias dixit; ut suæ erga Deum pietatis sinceritatem tanquam in speculo quodam aspiciendam legentibus præberet.

САРУТ XXI.

Episcopis discessuris consilium dat ut concordiam servent.

Porrò cùm Synodus jam dissolven-
da esset, Imperator sermonem cum
Episcopis habuit quo ipsis valediceret.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ.

Παραγνωτοι τοις ιστοις τεσσάρων χρησιμοτάτων.

TΟύτων διως εἴτες ἔχοντων αὐτομένων
χειρεπίσθιαν πάντας, εἴ ποδὲ εἰν τοις αὐτοῖς
τῷ Επισκόπων σωματιδίοις περιέλειψαν, τοι
πρὸς τὴν θείαν βεληνούς ἔχει τὴν ἀσθο-
διό πάτιτοις αἰταποίοις ὑμῖν αδερφοῖς
Φανίσαντες τὰ πεπειραμένα, ὅδηστα τε
ρημένον λόγον ἐπὶ τὴν αὐτοκέρποντα
ημέρας ταῦθενεράτη τοις διατάξιν ὑφε-
λετε. οὐ επειδὴν περὶ τὴν πάλαι μητοικε-
νην τὸ ὑμέρας διαθέσεως ὅψιν αἴφικαμον
μιᾶς καὶ τῇ αὐτῇ ήμέρᾳ τὴν αἴχνα μετα-
εοστὴν ἀποιελέσαι διεπεθῶ. Σ πάτιτοις
μεθ' ὑμῖν ἐνδοκήσω. σωμορῶν τὴν διάδο-
ωμότητα, οὐδὲ τὴν είας διωάμενος διὰ τοῦ
μελέσων περιέζεων ανηρημένων, ἀκμήση-
πανταχθεὶς τὴν ημέρας πισεως καὶ εἰρήνης Σε-
νοίας. ο Θεὸς οὐ μάς διαφυλάξαι αὐτοὺς
γαπῆσι. ταῦτης βασιλεὺς οὐπολοῦ; Βα-
ναμέσταν γε αφὸν ἐφ' ἐκάστης ἐπαρχίας
πέμπετο. Συνοπτίζεις της αὐτῆς διατάξης
καθαρώτελον. Στης περὸς τὸ θεῖον ὄστα, πε-
ρέχων τοῖς οὐτυχάντοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ.

*Συμβουλία φρός της Επισκόπους ὑποστρέφοντας
έμονοις.*

Eπειδὴ λοιπὸν της μεσοδος αὐτού της
λει, σωτακίου μὲν τοῖς Επισκόποις